

מסורת הש"ס

(א) יומא נה... (ב) זיל אשכ... (ג) ויחמיה... (ד) ויחמיה... (ה) ויחמיה... (ו) ויחמיה... (ז) ויחמיה... (ח) ויחמיה... (ט) ויחמיה... (י) ויחמיה...

תורה אור השלם

- 1. (טו) בית ישראל ברכו את ה' בית אהרן ברכו את ה' (כ) בית הלוי ברכו את ה' ויחמיה... 2. והקריב אהרן את פר העזאזת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו... 3. וישת את שיער העזאזת אשר לגם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכפרת ולפני הכפרת... 4. ובאת ערת בני ישראל יקח שני שיערי עזים לזאת ואיל אהרן לעלה... 5. והקריב אהרן את פר העזאזת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו וישת את פר העזאזת אשר לו... 6. ויחמיה... 7. ויחמיה... 8. ויחמיה... 9. ויחמיה... 10. ויחמיה...

הנהגות הב"ח

(א) נמי ויחמיה... (ב) ויחמיה... (ג) ויחמיה... (ד) ויחמיה... (ה) ויחמיה... (ו) ויחמיה... (ז) ויחמיה... (ח) ויחמיה... (ט) ויחמיה... (י) ויחמיה...

גליון הש"ס

נמי תיל אשר לו... מנהגה דף ע ע"ב תוס' ד"ה אן:

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות יד.

יד.

עין משפט
גו מצוה

גא א מיי מיה מהל... א ב מיי מיה מהל... ב ג מיי מיה מהל... ג ד מיי מיה מהל... ד ה מיי מיה מהל... ה ו מיי מיה מהל... ו ז מיי מיה מהל... ז ח מיי מיה מהל... ח ט מיי מיה מהל... ט י מיי מיה מהל...

מוסף רש"י

והא אשר לו כו'... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה...

רבינו הגנאל

בשלמא לר' שמעון הינו דבעינן שני וידיו ודם הפר... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה... ויחמיה...

בטומאת מקדש וקדשיו כשהוא אומר. על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר ולימד שהששו כולם לכפרה אחת בשעיר המשמלה לרבי יהודה מנינו שיש להם כפרה בשאר עבירות כי היכא דחם רחמנא למיכתב עלייהו כפרה בשאר עבירות אית לן למילף מינה דיהיב להו נמי כפרה בטומאת מקדש וכמה הן מתכפרים כו' מאי אס נפשך לומר. מה היה לו להקשות שהוקף להניח מקדש זה: וכי תיפא ביום כשיב. ולא שאר מקדש זה: וכי תיפא הוא דאפא. שלא יתכפרו בו הכהנים: ומדעם ליהו. משל צבור ולא משלנו) לומר בשעיר משל צבור: להכי הוא דאפא. שלא יתכפרו בו אחרים שהוקף להניח מקדש שיתכפרו בו הכהנים: ס"ל אשר לו. תלמא כתיבי כפר: אשר לו. תנינא: תלמוד לומר אשר לו. השלישי לעכב: הכי קשיא ליה. דקאמר יכול לא יתכפרו בכפרו של אהרן שהרי כבר נאמר אשר לו ונמר שאינו צא משל הכהנים וכיון שאין חסירין בו מלאן לא נתכפרו בו למאי שנא בשעיר הפנימי דלא מתכפרו ביה כדלפנין מאשר לעם ימירא משום דלא חסרו בו ממונא דלא נקנה משלהם: היינו דאיכא פרי וידוי. כפר ומתן דמו תרי וידוי דמתיב תרי זימני וכפר בעדו ובעד ביתו ולאמר מר (יומא דף לו:) בכפרת דברים הכתוב מדבר שהרי עדיין לא נשחט הפר ואיכא מתן דמו הרי ג' כפרות לכפר על ג' עבירות שהכהנים מתכפרין בכר כנגד שלש עבירות שישאל מתכפרין בשעירים: חד כנגד שעיר הנעשה בפנים. תלנות על שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף: וחד כנגד שעיר החיטון. לכפר על שאין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף: וחד כנגד שעיר המשמלה. לכפר על שאר עבירות: כחד וידוי ודמו פני. חד כנגד שעיר הפנימי וחד כנגד שעיר החיטון: ויבא זכאי ויכפר על החיטון. לפיכך מתודה וידוי ראשון עליו ועל ביתו ולאחר שנעשה זכאי בידוי מתודה עליו ועל אחיו ולעולם תרוייהו חדא כפרה נינהו:

בטומאת מקדש וקדשיו במה הם מתכפרין מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מבבלו אצל ביתו ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מבבלו ואם נפשך לומר הרי הוא אומר 'בית אהרן ברכו את ה' וגו' (ו) ומאי אס נפשך לומר 'וכ' ביתו כתיב כולן קרויין ביתו שנא' בית אהרן ברכו את ה' (ו) ויחמיה ה' ברכו את ה' והאי 'אשר לעם להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא מדעם ליהויה ההוא 'מומאת ערת בני ישראל נפקא והאי אשר לו להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה (ו) לכרתניא (ו) משאלו הוא מביא ואינו מביא משל צבור ויכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו אבל יביא משל אחיו הכהנים שאחיו הכהנים מתכפרין בו 'ת"ל 'אשר לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב אשר לו הכתוב 'ישנה עליו לעכב תנא הכי קא קשיא ליה מאי שנא מדעם דלא מכפר דלא קא חסרו ביה ממונא דכתיב אשר לעם בראהרן נמי לא קא חסרו ביה ממונא וקאמר כולן קרויין ביתו בשלמא לר"ש היינו דכתיב תרי וידיו ודם הפר חד כנגד שעיר הנעשה בפנים וחד כנגד שעיר הנעשה בחוץ וחד כנגד שעיר המשמלה אלא לר' יהודה תרי וידיו ודם הפר ל"ל בחד וידוי ודמו סגי אחד לו ואחד לביתו כדתנא דבי רבי ישמעאל כך היא מדרת הדין נוהגת מוטב ויבא זכאי ויכפר על החיוב ואל יבוא חיוב ויכפר על החיוב:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע בטומאה וידע ונעלמה ממנו הקדש וזכור את הטומאה נעלמו ממנו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאכל ידע הרי זה בעולה ויורד נטמא וידע ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש נעלם ממנו מקדש וזכור את הטומאה נעלם ממנו זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע ומשיצא ידע הרי זה בעולה ויורד: אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה 'שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא ואורים ותומים וסנהדרין של שבעים ואחד 'ובשתי תודות 'ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות אחריהן וכל ישראל אחריהם: הפנימית

לדרידה בידוי ויכפר נמי הל"ל וני אהרן ותימה דהא רבא מוקי לה הכס וידוי דשעיר המשמלה כר' אהו נמי כר' שמעון וי"ל דאפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכרי כהניא בני אהרן עד שיראה כוכא:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה. מתוך פ"ה משמע שזוהי לפסח כולה מתניתין בדיעה גמורה שפירש ידע שנטמא ואע"ג דמוקמא מתניתין כרבי דלמא ידיעת בית רבו שמה ידיעה מ"מ נקטה לה במתניתין תאם ידיעה אע"ג דלא לריך והמדקדק יכול לפרש כולה מתניתין בדיעת בית רבו:

בטומאת מקדש וקדשיו במה הם מתכפרין מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מבבלו אצל ביתו ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מבבלו ואם נפשך לומר הרי הוא אומר 'בית אהרן ברכו את ה' וגו' (ו) ומאי אס נפשך לומר 'וכ' ביתו כתיב כולן קרויין ביתו שנא' בית אהרן ברכו את ה' (ו) ויחמיה ה' ברכו את ה' והאי 'אשר לעם להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא מדעם ליהויה ההוא 'מומאת ערת בני ישראל נפקא והאי אשר לו להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה (ו) לכרתניא (ו) משאלו הוא מביא ואינו מביא משל צבור ויכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו אבל יביא משל אחיו הכהנים שאחיו הכהנים מתכפרין בו 'ת"ל 'אשר לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב אשר לו הכתוב 'ישנה עליו לעכב תנא הכי קא קשיא ליה מאי שנא מדעם דלא מכפר דלא קא חסרו ביה ממונא דכתיב אשר לעם בראהרן נמי לא קא חסרו ביה ממונא וקאמר כולן קרויין ביתו בשלמא לר"ש היינו דכתיב תרי וידיו ודם הפר חד כנגד שעיר הנעשה בפנים וחד כנגד שעיר הנעשה בחוץ וחד כנגד שעיר המשמלה אלא לר' יהודה תרי וידיו ודם הפר ל"ל בחד וידוי ודמו סגי אחד לו ואחד לביתו כדתנא דבי רבי ישמעאל כך היא מדרת הדין נוהגת מוטב ויבא זכאי ויכפר על החיוב ואל יבוא חיוב ויכפר על החיוב:

בטומאת מקדש וקדשיו במה הם מתכפרין מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מבבלו אצל ביתו ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מבבלו ואם נפשך לומר הרי הוא אומר 'בית אהרן ברכו את ה' וגו' (ו) ומאי אס נפשך לומר 'וכ' ביתו כתיב כולן קרויין ביתו שנא' בית אהרן ברכו את ה' (ו) ויחמיה ה' ברכו את ה' והאי 'אשר לעם להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא מדעם ליהויה ההוא 'מומאת ערת בני ישראל נפקא והאי אשר לו להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה (ו) לכרתניא (ו) משאלו הוא מביא ואינו מביא משל צבור ויכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו אבל יביא משל אחיו הכהנים שאחיו הכהנים מתכפרין בו 'ת"ל 'אשר לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב אשר לו הכתוב 'ישנה עליו לעכב תנא הכי קא קשיא ליה מאי שנא מדעם דלא מכפר דלא קא חסרו ביה ממונא דכתיב אשר לעם בראהרן נמי לא קא חסרו ביה ממונא וקאמר כולן קרויין ביתו בשלמא לר"ש היינו דכתיב תרי וידיו ודם הפר חד כנגד שעיר הנעשה בפנים וחד כנגד שעיר הנעשה בחוץ וחד כנגד שעיר המשמלה אלא לר' יהודה תרי וידיו ודם הפר ל"ל בחד וידוי ודמו סגי אחד לו ואחד לביתו כדתנא דבי רבי ישמעאל כך היא מדרת הדין נוהגת מוטב ויבא זכאי ויכפר על החיוב ואל יבוא חיוב ויכפר על החיוב:

ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע בטומאה וידע ונעלמה ממנו הקדש וזכור את הטומאה נעלמו ממנו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאכל ידע הרי זה בעולה ויורד נטמא וידע ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש נעלם ממנו מקדש וזכור את הטומאה נעלם ממנו זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע ומשיצא ידע הרי זה בעולה ויורד: אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה 'שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא ואורים ותומים וסנהדרין של שבעים ואחד 'ובשתי תודות 'ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות אחריהן וכל ישראל אחריהם: הפנימית

לדרידה בידוי ויכפר נמי הל"ל וני אהרן ותימה דהא רבא מוקי לה הכס וידוי דשעיר המשמלה כר' אהו נמי כר' שמעון וי"ל דאפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכרי כהניא בני אהרן עד שיראה כוכא:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה. מתוך פ"ה משמע שזוהי לפסח כולה מתניתין בדיעה גמורה שפירש ידע שנטמא ואע"ג דמוקמא מתניתין כרבי דלמא ידיעת בית רבו שמה ידיעה מ"מ נקטה לה במתניתין תאם ידיעה אע"ג דלא לריך והמדקדק יכול לפרש כולה מתניתין בדיעת בית רבו:

ארבעי

